Dosarul nr. 1-131/2025;
(nr.atribuit de PIGD: 1-25122335-24-1-26082025)

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

02 iulie 2026
orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefier Oxana Nichitin
Cu participarea:
Procurorilor Alexandru Pulbere; Victor Darii
Partea vătămată Elena Spînu
Avocatul părții vătămate Doina Negura
Apărătorul inculpatului Corneliu Plești
Inculpatului Ursu Gheorghe

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a inculpatului

Ursu Gheorghe *****, născut la *****, identificator numeric personal: *****, originar din satul *****, *****, la moment se află în detenție în Penitenciarul nr.1 – Taraclia unde execută pedeapsa privativă de libertate, studii medii incomplete, se află în relații de concubinaj, are un copil minor la întreținere, neangajat în cîmpul muncii, apt de muncă, moldovean, fără grade de dizabilitate, nesupus militar, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat, antecedentele penale nestinse, posedă limba română,

de comiterea infracţiunii prevăzute în articolul 187 alineatul (2) lit.d) și e) Cod penal.

Procedura de citare legală executată.

Cauza penală repartizată repetat spre judecare la 11 martie 2026, finalizată la 02 iulie 2026.

Partea acuzării în persoana procurorului Victor Darii, la etapa dezbaterilor judiciare a pledat întru a fi recunoscut vinovat Ursu Gheorghe culpabil de comiterea infracţiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit.d) și e) Cod penal, și în baza acestui articol a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1350 unităţi convenţionale. Totodată a pledat pentru admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea civilă.

Partea vătămată, parte civilă Spînu Elena şi reprezentantul acesteia, avocata Doina Negura, nu au participat la etapa dezbaterilor judiciare, înaintând o cerere de examinare a cauzei penale în lipsa lor. Totodată, prin cererea înaintată au precizat că susțin în continuare acțiunea civilă depusă, pledând pentru admiterea integrală a acesteia.

*Apărătorul inculpatului Ursu Gheorghe *****, avocatul Corneliu Pleșca,* a menționat că partea apărării nu contestează aspectul stabilirii vinovăției lui Ursu Gheorghe ***** în comiterea infracțiunii incriminate lui, întrucât a recunoscut integral vinovăția și inclusiv acțiunea civilă înaintată de partea civilă. Ce ține de individualizarea pedepsei, partea apărării a optat pentru stabilirea unei pedepse minimale prevăzută de norma încălcată, la discreția instanței. La fel a menționat că este ținut de poziția exprimată de inculpat și în latura prin care ultimul a recunoscut integral acțiunea civilă înaintată de Spînu Elena.

Inculpatul Ursu Gheorghe ***** la etapa ultimului cuvânt nu a participat, și-a exprimat refuzul să participe la ședința de judecată, fapt consemnat printr-un proces-verbal de refuz al condamnatului de a fi escortat la ședința de judecată.

Analizând actele și lucrările dosarului, probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale precum și în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată-

A C O N S T A T A T :

Situația de fapt reținută prin actul de învinuire :

Conform rechizitoriului, Ursu Gheorghe *****, la data de 21 iulie 2025 aproximativ la orele 23:00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliu cet. Spînu Elena, a.n.*****, din *****, de unde, după ce a amenințat-o pe Spînu Elena cu aplicarea violenței fizice, în mod deschis a sustras mijloace bănești în sumă de 1900 lei MD, astfel cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în sumă de 1900 lei.

Astfel, acţiunile lui Ursu Gheorghe ***** au fost încadrate în baza articolului 187 alin.(2) lit. d), e) din Codul penal, după indicii – ”jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită prin pătrunderea sănătatea în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe”.

Pe parcursul derulării procesului judiciar, în condițiile stabilite de articolul 325 alin. (2) Cod de procedură penală (denumit în continuare – CPP), prin ordonanța din 25 mai 2026, a fost modificată învinuirea adusă lui Ursu Gheorghe *****, după cum urmează:

Situația de fapt constatată după modificare acuzării, ca fiind săvîrșită de inculpat:

*Ursu Gheorghe ***** la data de* 21 iunie 2025, *aproximativ la orele 23:00, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în domiciliu cet. Spînu Elena, a.n.*****, din *****, de unde, după ce a amenințat-o pe Spînu Elena cu aplicarea violenței fizice, în mod deschis a sustras mijloace bănești în sumă de 1900 lei MD, astfel cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în sumă de 1900 lei.*

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ursu Gheorghe ***** a comis infracțiunea prevăzută de articolul 187 alin.(2) lit. d), e) din Codul penal, după indicii – ”*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită prin pătrunderea sănătatea în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe”.*

Procedura de examinare a cauzei:

În faza de judecată, inculpatul Ursu Gheorghe ***** a recunoscut fapta prejudiciabilă de comiterea căreia este învinuit. Totodată, fiindu-i explicate drepturile procedurale ce-i revin în calitate de inculpat, inclusiv dreptul de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată, inculpatul nu a înaintat careva solicitări față de instanță.

Respectiv, rezultând din poziția procesuală a inculpatului, conducându-se de prevederile articolelor 351, 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziția procesuală a inculpatului:

În şedința de judecată, inculpatul Ursu Gheorghe ***** vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, dar a făcut uz de dreptul său procedural de a nu face careva depoziții. Acesta a precizat doar că recunoaște integral vina în comiterea infracțiunii incriminate lui, inclusiv a recunoscut integral acțiunea civilă depusă de către partea vătămată, parte civilă Spînu Elena.

Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut vina, culpabilitatea acestuia a fost dovedită în cadrul cercetării judecătorești inclusiv prin mijloacele probatorii administrate de partea acuzării, și anume:

- *prin probele testimoniale:*

*Partea vătămată SPÎNU Elena *****,* fiind audiată la etapa cercetării judecătorești a relatat că, aproximativ într-o lună de vară, posibil iunie-iulie anul 2025, în timp ce se afla la domiciliul său *****, fiind o zi de sâmbătă seara, dânsa se afla de una singură acasă, așteptând nepoții, motiv din care a lăsat ușile de la verandă și de la cameră deschise. Astfel, în timp ce stătea pe pat, avea o candelă aprinsă pe masă, iar în umbra candelei a văzut o umbră. Atunci s-a gândit că era nepotul său Grișa, astfel că dânsa l-a cuprins de la jumătate, și doar atunci a sesizat că de fapt nu era nepotul ei. Persoana dată s-a apropiat de ea și a întrebat-o: ”Fa, unde sunt banii?”, la care dânsa i-a comunicat că nu avea bani în casă, dar avea bani mărunți în diferite locuri ale casei. Persoana în cauză s-a apropiat de ea cu binișorul și i-a comunicat: ”Dă-mi 1000 lei și eu încetișor voi pleca de aici”. Tot acea persoană i-a solicitat atunci geanta, în care se aflau aproximativ 300 de lei, deoarece intenționa în ziua următoare să plece la magazin după cumpărături. Persoana în cauză a luat geanta, apoi a verificat ”stenca” (dulapul), a ridicat tot ce era acolo, apoi în perete acesta a găsit o cutioară în care se aflau aproximativ 600-700 lei. Dânsa nici nu a observat că persoana în cauză a luat atunci din acea cutie o cruciuliță de aur, un inel și doi cercei din diferite perechi, care nu erau din aur. La fel, acea persoană a mai sustras și niște bani de la ea, dând totul jos de pe pat, aproximativ o sumă de 1200 lei. După ce a luat banii, persoana a plecat, iar ea a ieșit din urma acestuia, iar după ce a intrat în casă, nu știa de la ce margine să se apuce, deoarece făcuse o mare dezordine. Atunci a decis să o apeleze pe fiica sa, iar ultima la rândul ei l-a telefonat pe nepot, care la rândul său a comunicat la mai multe persoane care au venit la ea la domiciliu. Persoana care i-a luat bunurile, în afară de faptul că a dat-o la colț, nu i-a făcut nimic, nu a amenințat-o nici fizic, și nici verbal. Totodată, persoana nu i-a aplicat nicio lovitură, ci doar i-a cerut bani cu binișorul, în cazul în care dânsa dispunea de acei 1000 lei. A perceput situația că, persoana ar fi luat acei bani, după care pleca cu binișorul.

La întrebarea adresată de acuzatorul de stat – partea vătămată a comunicat că, verbal de către persoana respectivă nu a conștientizat că a fost amenințată, deoarece era stresată însuși de faptul că o persoană necunoscută se afla la ea în casă. De sub saltea i-a fost sustrasă suma de aproximativ 1200 lei, din cei 1500 lei care erau ai surorii sale, ce i-a transmis banii pentru înmormântare. A susținut că declarațiile făcute de anterior la poliție sunt veridice. Totodată, declarațiile date în cadrul ședinței de judecată le consideră a fi mai veridice decât cele date la poliție. A negat că inculpatul ar fi amenințat-o că o va tăia, sau o va bate, sau altceva de acest

gen. Dânsa nu a perceput cele întâmplate și nici acțiunile inculpatului ca prezentând vreo amenințare. Totul s-a petrecut în decurs de aproximativ 20 minute, repede.

La întrebarea avocatului Negura Doina – partea vătămată a relatat că în ziua următoare a descoperit că în cutie lipseau lucrurile care le-a enunțat supra, și anume cruce de aur, inel și doi cercei de la diferite perechi. Deja ulterior, în decursul săptămânii a observat că cineva a pătruns în beci, unde ușa de la beci nu era închisă, apoi la găini nu a pus zăvorul, apoi a văzut că la vecină sunt ușile deschise, cu toate că nu era acolo nimeni. Nu cunoaște când inculpatul a fost în pod, dar urcând acolo în ziua de luni a observat o bucată de covor vechi de-al ei, niște oase, o cutie, un borcan de compot, și ulterior a constatat că inculpatul a locuit la ea în pod, fapt despre care i-a comunicat fiicei sale printr-un apel telefonic.

La întrebările adresate de instanța de judecată, partea vătămată a explicat că este pensionară și are o pensie în jur de 4000 lei. Pentru ea, suma luată de inculpat nu este una considerabilă.

La întrebarea adresată de acuzatorul de stat – partea vătămată a comunicat că lucrurile sustrase și anume: crucea de aur, inel și doi cercei de la diferite perechi – nu poate evalua exact costul acestora, dar a considerat că valoarea acestora nu depășește suma de 2000 de lei.

La întrebarea avocatului Plești Corneliu, partea vătămată a relatat că despre crucea de aur și celelalte lucruri dânsa nu a comunicat Poliției, în cadrul audierii sale. Respectiv, în continuare careva pretenții asupra bunurilor sustrase: crucea de aur, inel și doi cercei de la diferite perechi – a menționat că nu are. Totodată, l-a recunoscut pe inculpatul Ursu Gheorghe, prezent în sala de judecată, ca fiind persoana care a fost în acea seară la ea. A adăugat că, persoana dată nu a numit-o cu cuvinte necenzurate, careva amenințări nu i-a adresat. Prin acțiunea civilă a solicitat prejudiciul moral în sumă de 40000 lei.

La întrebarea instanței, partea vătămată a declarat că după cazul dat la ea mai persistă frică, are insomnii. La fel, și-a pus sub pat un ciocan. În cazul în care instanța va ajunge la concluzia că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii ce i se incriminează, a solicitat să fie sancționat conform Legislației în vigoare.

*Martorul SPÎNU Lucia *****,* fiind audiată la etapa cercetării judecătorești a explicat că, partea vătămată Spînu Elena este mama ea, în careva relații ostile cu ultima nu se află. Pe Ursu Gheorghe nu-l cunoaște. La data de 21.06.2025 a fost apelată telefonic de către mama sa, în jurul orelor 22:00, care i-a comunicat că a intrat cineva la ea în casă, a căutat prin perete, prin saltele, prin sertare. Dat fiind faptul că ea nu locuiește departe de mama sa, a ajuns la aceasta în decursul a 7 minute. Când a ajuns, ultima plângea, fiind speriată, careva leziuni corporale la aceasta nu a observat atunci, însă ultima plângea, fiind foarte speriată. Intrând în odaie a văzut dezordinea care era, astfel a hotărât să apeleze la Serviciul ”112”, ultimii comunicându-i că se vor apropia cât mai curând. Când a ajuns la fața locului, în timp ce aștepta sosirea poliție, mama i-a comunicat în timp ce stătea în pat, nu dormea, a intrat o persoană necunoscută. Prima impresie a mamei sale fusese că acea persoană era de fapt nepotul său, și l-a rugat să nu glumească, însă când și-a dat seama, ea s-a ridicat în picioare și a fost îmbrâncită de o persoană necunoscută. Ultimul a început să scotocească, prin dulapuri, sertare, cutii. Totodată, acea persoană a cerut de la mama ei 1000 de lei și i-a spus că nu-i va face nimic. Potrivit celor comunicate de mama sa, acea persoană a găsit bani sub saltea, în dulap și în geantă, toate aceste circumstanțe fiindu-i comunicate chiar de mama sa. Totodată, mama i-a comunicat că persoana necunoscută avea un cuțit în rucsac, numai i-a comunicat despre aceasta, dar nu a amenințat-o.

La întrebările adresate de instanța de judecată, martorul a declarat că, la fel de la mama sa au fost sustrase și niște bijuterii, dar care anume – nu a putut comunica, invocând că nu știe. După acest caz, mama sa a devenit mult mai agitată, resimte frică, este nervoasă, locuind de una singură.

La întrebarea avocatei Doina Negura, martorul a declarat că, ulterior, după caz, mama a urcat în pod, unde chiar din margine a văzut un covor luat de afară, un borcan de zarzavaturi, încă un borcan gol, o închizătoare de la pâine cu data de 23, precum și multe mucuri de țigară, persoana necunoscută inclusiv își mai făcea treburile prin podul casei mamei sale. Zarzavaturile erau din beci de la mama sa. În legătură cu cele depistate, a anunțat din nou poliția. A reiterat că, în seara când s-a întâmplat cazul, mama sa a telefonat-o, fiind stresată, plângea într-una, ultima ieșind din urma persoanei necunoscute, la ce ultimul i-a comunicat mamei sale să intre în domiciliu și să nu mai iasă afară.

Mijloace materiale de probă:

- Procesul-verbal privind consemnarea plângerii din data de 22.06.2025, înregistrat în R-1 a IP Criuleni cu nr. 241, conform căruia Spînu Elena a solicitat identificarea și atragerea la răspundere conform legislației în vigoare, persoanei necunoscută de gen masculin care la 21.06.2025, aproximativ la ora 23:00, a intrat în domiciliul ei, *****, prin amenințare i-a solicitat mijloace bănești în sumă de 1900 lei (fila dosarului 6);

- Informația telefonică din data de 22.06.2025 ora 00:19, conform căreia în SG a IP Criuleni a parvenit informația telefonică de la Dispeceratul Zonal Centru dispecer Cuşciug, pe faptul apelului cet. Spînu Lucia, a.n.*****, locuitoarea a *****, care a comunicat că mama sa, Spînu Elena, a.n.*****, a fost agresată fizic la domiciliul său de către persoane necunoscute (fila dosarului 5);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 22.06.2025 (planșă fotografică formată din 16 fotografii) prin care s-a fixat locul comiterii infracțiunii și anume, gospodăria Elenei Spînu, *****(filele dosarului 8-21);

- Procesul-verbal de recunoaştere a persoanei după fotografie din data de 07.07.2025, cu imaginile foto, conform căruia partea vătămată Spînu Elena a recunoscut persoana sub nr.6, şi anume pe Ursu Gheorghe, după următoarele semnalmente: corpolență, înălțime, față (fila dosarului 42-43);

- Ordonanța și Procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor din data de 22.06.2025, conform cărora la data menționată supra, de la Efros Vera a fost ridicată o secvență video din data de 21.06.2025 pe un suport CD-R (fila dosarului 44, 45);

- Procesul-verbal de examinare din 09.07.2025, conform căruia a fost examinată o secvență video din 21.06.2025, ora 23:33, care surprinde o scenă nocturnă pe un drum (sau stradă) iluminat de luminile stradale (fila dosarului 47-52);

Corp delict: un CD-R sigilat în pachet, ridicat de la Efros Vera pe care se află o secvență calitate video din 21.06.2025, ora 23:33, recunoscut prin ordonanța din 09.07.2025 în calitate de mijloc material de probă (fila dosarului 46, 53);

Aprecierea probatoriului:

Analizând poziția procesuală a inculpatului, care deși a refuzat să facă careva declarații, însă a recunoscut vina integral, precum și probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că la caz a fost comisă fapta prevăzută

de articolul 187 alineatul (2) literele d) și e) din Codul penal, cu indicii: ”*jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită prin pătrunderea sănătatea în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe*”.

Raportat la probatoriul administrat în cauză, instanța constată că situația de fapt reținută în rechizitoriu în care a fost comisă eroarea în ce privește luna comiterii faptei și în ordonanța de modificare a învinuirii reflectă adevărul judiciar şi fapta a fost săvârșită de inculpatul Ursu Gheorghe *****, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În corespundere cu art. 8 Cod procedură penală și art. 21 din Constituția Republicii Moldova orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție ori deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

Conform art. 6 alin. (1) din Cod penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Instanţa de judecată pune la baza sentinţei numai acele probe la cercetarea cărora părţile au avut acces în egală măsură.

Părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane.

Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

În același timp, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO - dreptul la un proces echitabil - la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată.

Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei şi Boldea contra României din 2007 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată.

Alin. (3) al aceluiaşi articol stabileşte că, organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sînt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să

nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere.

În cauza Prince Hans-Adam II de Liechttenstein c. Allemagne din 12.07.2001 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că, statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunîndu-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delicte; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală şi ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale; actele procedurale în care se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații şi anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările şi altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele şi procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276^1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

Potrivit art. 93 alin. (3) al Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Art. 99 alin. (2) Codul de procedură penală stipulează că probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată .

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislației, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coraborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform

propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

La caz, acțiunile lui Ursu Gheorghe ***** au fost încadrate în baza articolului 187 alineatul (2) literele d) și e) Cod penal.

Potrivit doctrinei, obiectul juridic special al infracţiunii prevăzute la art.187 Cod penal, îl formează relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Totodată, având în vedere faptul că la alin.(2) lit.d) și e) al aceluiași articol este incriminată varianta agravantă „prin pătrunderea în locuinţă, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei ori cu ameninţarea aplicării unei asemenea violenţe", obiectul juridic secundar al faptei imputate lui Ursu Gheorghe îl constituie sănătatea și integritatea fizică a victimei.

Așadar, în rezultatul cercetării judecătorești instanța de judecată reține că inculpatul Ursu Gheorghe *****, după ce a amenințat-o pe Spînu Elena cu aplicarea violenței fizice, în mod deschis a sustras de la aceasta mijloace bănești în sumă de 1900 lei MD.

Obiectul material al infracţiunii specificate la art.187 Cod penal, reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor. În condițiile încadrării faptelor inculpatului în baza alin.(2) lit.d) și e) al aceluiași articol, corpul persoanei reprezintă obiect material secundar.

Latura obiectivă a infracţiunii infracțiunii incriminate lui Ursu Gheorghe ***** s-a realizat prin acțiunea de sustragere deschisă a bunurilor părții vătămate Spînu Elena, acțiune care a cauzat urmări prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, estimat la 1900 lei MDL.

Potrivit explicaţiilor expuse în pct.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, modificată și completată prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.12 din 22 decembrie 2014, noţiunea de „sustragere" semnifică luarea ilegală şi gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârşită în scop acaparator, iar la pct.4 prin noţiunea de „sustragere deschisă a bunurilor altei persoane" se înţelege fapta ce se derulează în prezenţa proprietarului sau altui posesor, ori în prezenţa unor persoane străine, vinovatul fiind conştient că persoanele prezente înţeleg caracterul ilegal al acţiuni lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acţiuni.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit, că faptele incriminate inculpatului Ursu Gheorghe ***** s-au manifestat într-un mod deschis a sustragerii bunurilor părţii vătămate Spînu Elena.

Aceeași Hotărâre a Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 arată că, explicînd esenţa termenilor "pătrundere", "încăpere", "alt loc pentru depozitare" şi "locuinţă" în cadrul infracţiunilor împotriva patrimoniului, judecătoriile urmează să reiasă din următoarele: *"Pătrundere"* este intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuinţă cu scopul sustragerii. Ea poate fi comisă atît cu învingerea piedicilor şi a rezistenţei, cît şi fără aceasta. Pătrunderea poate fi realizată şi cu ajutorul dispozitivelor cînd infractorul extrage obiectele fără a intra în încăperea respectivă. [...] *"Locuinţă"* - este o încăpere sau un grup de încăperi destinate traiului permanent sau temporar al persoanelor, în care se află o parte sau întreaga avere de care dispun ele. La aceasta se referă părţile componente ale locuinţei (încăperi unice), în care oamenii pot să nu

se afle temporar sau să nu locuiască nemijlocit. În afară de aceasta, se consideră drept "locuinţă" nu numai încăperile de locuit (odăile, antreurile, bucătăriile), dar şi cele alăturate nemijlocit lor, alcătuind o parte indivizibilă, cum ar fi: balcoanele, lodgiile, iar în casele individuale - verandele, mansardele, beciurile, cămările etc. Soluţionînd problema prezenţei în acţiunile făptuitorului a circumstanţei agravante *"prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă",* este necesar de stabilit scopul cu care această persoană a ajuns în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă, şi cînd anume i-a apărut intenţia de a comite sustragerea. Dacă făptuitorul mai întîi s-a aflat în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuinţă, fără a avea intenţia de a săvîrşi sustragerea, după care a sustras bunurile altei persoane, în acţiunile lui va lipsi circumstanţa agravantă examinată".

La caz, inculpatul a pătruns pe timp de noapte în locuința părții vătămate, cu intenția de a sustrage bunuri/ mijloace financiare de la partea vătămată, în mod deschis, fapt dovedit într-o manieră elocventă prin depozițiile părții vătămate: *"[...] în timp ce stătea pe pat, avea o candelă aprinsă pe masă, iar în umbra candelei a văzut o umbră. Atunci s-a gândit că era nepotul său Grișa, astfel că dânsa l-a cuprins de la jumătate, şi doar atunci a sesizat că de fapt nu era nepotul ei. Persoana dată s-a apropiat de ea şi a întrebat-o: "Fa, unde sunt banii?", la care dânsa i-a comunicat că nu avea bani în casă, dar avea bani mărunți în diferite locuri ale casei. Persoana în cauză s-a apropiat de ea cu binişorul şi i-a comunicat: "Dă-mi 1000 lei şi eu încetişor voi pleca de aici"."*

În calitate de consecinţă a infracţiunii incriminate lui Ursu Gheorghe ***** a fost stabilită cauzarea unui prejudiciu material părţii vătămate Spînu Elena, fiind prezentă şi dovedită legătura de cauzalitate între faptele prejudiciabile şi urmările survenite.

Drept consecinţe ale infracţiunii de jaf incriminată inculpatului sunt considerate daunele materiale estimate la 1900 lei MDL, precum și amenințarea victimei cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei.

În acest sens instanţa de judecată constată, că deși la etapa judecării cauzei partea vătămată a comunicat suplimentar că i-au mai fost sustrase careva bunuri (bijuterii estimate la costul total de circa 2000 lei), însă în rechizitoriu acestea nu au fost menționate, iar la faza de urmărire penală nici nu au fost reclamate de partea vătămată în fața organelor de urmărire penală, și în cele din urmă, în cadrul audierii sale, partea vătămată a precizat că nu are careva pretenții față de inculpatul Ursu Gheorghe ***** în latura sustragerii/ dispariției acestor bijuterii.

În acest context instanța, fiind limitată de învinuirea stabilită prin rechizitoriu și respectiv prin ordonanța de modificare a învinuirii.

Raționamentul instanței în sensul arătat supra este expres reglementat prin alineatul (1) al articolului 325 CPP: "Judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu."

În împrejurările constatate supra, în baza materialelor cauzei penale, instanța de judecată apreciază calificativul agravant prevăzut la lit.d) și e) al alin.(2) art.187 Cod penal ca fiind unul util și aplicabil situației.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art.187 Cod penal, se caracterizează, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Prezența scopului de cupiditate în acțiunile lui Ursu Gheorghe ***** a fost dovedit integral.

Subiectul infracţiunii prevăzute la art.187 CP RM este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 14 ani. Ursu Gheorghe ***** întrunește criteriile stabilite de lege în acest sens.

În consecinţă, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Ursu Gheorghe ***** este dovedită pe deplin, iar acțiunile acestuia au fost corect încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e) din Codul penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrunderea sănătatea în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

În concluzie, audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată, apreciază că vinovăția inculpatului Ursu Gheorghe ***** în ședință de judecată s-a confirmat dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acesta urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită prin pătrunderea sănătatea în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.*

Individualizarea pedepsei:

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, instanța de judecată, în cadrul judecării cauzei cu certitudine a determinat că infracțiunea comisă de Ursu Gheorghe ***** prevăzută de art. 187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, conform prevederilor art. 16 alin. (4) din Codul penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

La individualizarea pedepsei, instanța se va ghida de prevederile articolelor 7, 8, și 75 alin. (1), (2) Cod penal, care stipulează că la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală; caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei; persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din interpretarea art. 75 alin. (1) din Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o individualizare justă a acesteia, raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 Cod penal, trebuie să se țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, acesta nu poate fi un proces arbitrar, subiectiv, ci dimpotrivă, el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit.f) Cod penal, în situația inculpatului Ursu Gheorghe ***** a fost stabilită în calitate de circumstanță atenuantă faptul recunoașterii integrale a vinovăției.

Totodată, potrivit rechizitoriului, în acțiunile inculpatului Ursu Gheorghe ***** a fost invocat cu titlu de circumstanță care agravează răspunderea penală, că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară pe care instanța nu o va reține, deoarece ultimul nu a mai fost condamnat pentru infracțiunea de jaf, dar pentru tîlhărie, sustragere, răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, faptul dat fiind dedus din hotărîrile judecătorești care sunt anexate la materialele cauzei.

Concomitent instanța de judecată reține că Ursu Gheorghe nu se află la evidența medicului narcolog (fila dosarului 111), și nici la evidența medicului psihiatru (fila dosarului 112).

Așadar, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum şi cel din înainte şi după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, constată că corijarea şi reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia.

În acest sens instanța de judecată observă că, în prezent Ursu Gheorghe ***** execută pedeapsa cu închisoare în Penitenciarul nr.1-Taraclia, în baza următoarelor hotărâri de condamnare:

- sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central), nr.1-249/2025 din **28.08.2025**, prin care a fost condamnat conform art. 187 alin. (2) lit. c), d), e); 188 alin. (2) lit. d), e); 84 alin.(1) Cod penal, la 11 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începutul termenului de pedeapsă fiind calculat din data de – 27.06.2025. Sentința menținută prin decizia Curții de Apel Nord din 13.11.2025 (sfârșitul termenului de pedeapsă: 26.06.2036);

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana), nr.1-1974/2025 din **04.09.2025**, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, art. 364^1 Cod de procedură penală, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a dispus cumularea parțială a părților neexecutate din pedepsele stabilite prin următoarele hotărâri judecătorești: *sentința Judecătoriei Cimișlia (sediul Leova), nr.1-14/2023 din 27.12.2023, sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), nr.1-341/2021 din 16.04.2024, sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani), nr.1-3303/2022 din 16.05.2024 prin care a fost cumulată sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central), nr.1-351/2022 din 30.01.2023, sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central), nr.1-463/2023 din 30.12.2024*, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 20 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sentința la moment nu este definitivă și se examinează în ordine de apel la Curtea de Apel Centru;

- sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni), nr.1-457/24 din **27.02.2026,** fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. (c) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul de sentințe, se adăuga parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Central), nr.1-249/25 din 28.08.2025, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începutul termenului de pedeapsă fiind calculat din data de – 27.06.2025 (sfârșitul termenului: 26.06.2038). ***Sentința la moment nu este definitivă.***

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că potrivit articolului 34 alineatul (1) din Codul penal, se consideră *recidivă* comiterea cu intenţie a uneia sau mai multor infracţiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracţiune săvîrşită cu intenţie.

În dispozițiile articolului 34 din Codul penal se face distincție între *recidiva simplă, recidiva periculoasă și recidiva deosebit de periculoasă*.

În calitate de criteriu al acestei clasificări servesc categoriile de infracțiuni în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil al acestora (art. 16 Cod penal).

Potrivit articolului 34 alineatul (2) lit.b) Cod penal, Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracţiune intenţionată gravă sau deosebit de gravă a săvîrşit din nou cu intenţie o infracţiune gravă, deosebit de gravă sau excepţional de gravă.

Respectiv, Ursu Gheorghe se află în stare de *recidivă periculoasă*, atît infracțiunea comisă cît și pentru cele care anterior a fost dedus judecății pentru comiterea infracțiunilor, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În esență, reluarea activității infracționale de o persoană după ce a fost condamnată definitiv pentru o altă infracțiune săvârșită anterior arată, de regulă, că pedeapsa aplicată anterior nu și-a atins scopurile și, pentru ca noul tratament juridic penal să fie mai eficient, este necesar să se aplice acesteia o pedeapsă mai aspră decât pedeapsa ce poate fi aplicată unei persoane pentru aceeași faptă, care anterior nu a comis infracțiuni.

În alineatul (1) al articolului 82 din Codul penal sunt enumerate împrejurările de care se ține cont la aplicarea pedepsei pentru oricare tip de recidivă de infracțiuni, cum sunt numărul, caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior; circumstanțele în virtutea cărora pedeapsa anterioară a fost insuficientă pentru corectarea vinovatului, precum și caracterul, gravitatea și urmările infracțiunii noi.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei pentru recidivă de infracțiuni, instanța de judecată va ține cont de aceste împrejurări prevăzute de lege, întrucât ele caracterizează atât fapta infracțională, cât și persoana infractorului.

Instanța de judecată va ține cont și de caracterul, gravitatea și urmările infracțiunilor săvârșite anterior.

În dispozițiile articolului 82 alineatul (2) din Codul penal, se prevede *regula înăspririi pedepsei pentru recidivă periculoasă* și recidivă deosebit de periculoasă, prin ridicarea limitei minime speciale a pedepsei prevăzute de sancțiunea articolului corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Aşadar, legiuitorul ridică limita minimă a pedepsei, prevăzute de lege, pentru infracțiunea săvârșită doar în cazul modalităților de recidivă mai periculoase (recidivă periculoasă și recidivă deosebit de periculoasă). Regula respectivă reflectă o periculozitate mai mare a celui care săvârșește infracțiunile în stare de recidivă periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Pe cale de consecinţă, circumstanțele cauzei analizate în ansamblu, personalitatea inculpatului, incidența atât a circumstanțelor atenuante, cât și a celor agravante, starea de recidivă - determină instanța de judecată la convingerea că unica formă de pedeapsă aplicabilă este pedeapsă cu închisoare, însă fără aplicarea amenzii în calitate de pedeapsă complementară.

De altfel, sancțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit.d) și e) Codul penal, prevede *o singură opțiune* cu titlu de pedeapsă - pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În subsidiar, pentru comiterea de către Ursu Gheorghe a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit.d) și e) Codul penal, instanța apreciază judicios să aplice inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.72 alin.(3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

Cît priveşte aplicarea pedepsei complementare – amenzii prevăzute de art.187 al.(2) CP, instanţa de judecată avînd în vedere situația financiară a inculpatului Ursu Gheorghe, faptul că acesta *se află locurile de detenție*, unde execută deja o pedeapsă privativă de libertate stabilită lui pe un termen îndelungat, luînd în considerație că *nu dispune de venituri stabile, are la întreținere un copil minor*, nu va aplica în privinţa inculpatului pedeapsa complementară – amenda.

De altfel, pe lângă faptul că aplicarea pedepsei complementare ar îngreuna executarea sentinței sub aspectul satisfacerii acțiunii civile formulate de victimă, aceasta ar accentua caracterul punitiv al sancțiunii, iar în acest sens instanța a optat pentru o pedeapsă cu închisoare în limita maximă prevăzută de norma încălcată.

Ce ține de existența sentințelor anterioare de condamnare a lui Ursu Gheorghe, instanța de judecată reține că, acuzatorul de stat nu a prezentat informații despre caracterul definitiv al hotărârilor prin care Ursu Gheorghe a fost condamnat anterior.

La fel, consultând portalul național al instanțelor de judecată, instanța a stabilit că cea din urmă sentință, prin care instanța inclusiv s-a expus asupra chestiunii de cumulare a sentințelor anterioare de condamnare a lui Ursu Vasile – nu este definitivă și irevocabilă, fiind contestată în ordine de apel (informația poate fi accesată prin următorul link: https://jhn.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/generate/pending/MS0yNDE0ODk3My0zMi0xLTI3MTIyMDI0/23C5EB20-0FE6-DD11-A55E-001E0B8014EB), despre faptul data instanța a fost informată prin comunicatul eliberat de Administrația Națională a Penitenciarilor.f.d.161

În aceste împrejurări, cumularea sentinţelor pronunţate în privinţa inculpatului Ursu Gheorghe va putea fi soluționată în conformitate cu prevederile articolelor 469, 471 Cod de procedură penală, doar după definitivarea sentințelor de condamnare adoptate în privința lui Ursu Gheorghe.

Corpurile delicte:

Conform art.397 pct.3 în coroborare cu art.162 alin.(1) pct.4 Cod de procedură penală la adoptarea hotărârii instanța de judecată urmează să soluționeze și chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În conformitate cu art. 157 alin. (1), (2) Cod procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin ordonanța din 9 iulie 2025, s-a recunoscut în calitate de document un CD-R, cu înregistrări video din data de 21.06.2025, ridicat prin ordonanță și proces-verbal de ridicare din 22.06.2025 de la Efros Vera, în calitate de corp delict (fila dosarului 46, 53).

În context, instanța de judecată va dispune ca mijlocul material de probă și anume CD-R-ul cu înregistrări, să fie păstrat la materialele prezentei cauze penale pe toată durata păstrării acesteia.

Măsura preventivă:

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În temeiul art.329 alin.(1) CPP, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. O nouă cerere de aplicare, înlocuire sau revocare a măsurii preventive poate fi depusă dacă au apărut temeiuri pentru aceasta, dar nu mai devreme decît peste o lună după ce încheierea precedentă privind această chestiune a intrat în vigoare sau dacă nu au intervenit noi împrejurări care condiţionează noua cerere.

Totodată, în conformitate cu art.175 alin.(2) din Codul de procedură penală, măsurile preventive sunt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea

ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Luând în considerație faptul că prin prezenta sentință inculpatul Ursu Gheorghe, a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187, alin. (2) lit.d) și e) Cod penal, infracțiune ce face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiindu-i aplicată pedeapsa privativă de libertate – închisoare, instanța de judecată concluzionează că urmează să-i fie aplicată măsura preventivă "arestarea preventivă" în privința acestuia.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica o măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul Ursu Gheorghe *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise, cu menţinerea dispoziţiilor privind anunţarea în căutare a inculpatului.

Cu privire la acțiunea civilă.

Potrivit art. 397 pct.1) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

Iar art. 387 alin. (1) CPP, stipulează că, o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 10), 11), 13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009), Curtea a recunoscut încălcarea art.6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „... în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art.6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

În acest sens instanța reține că, partea vătămată Spînu Elena, care a fost recunoscută la etapa urmăririi penale în calitate de parte civilă prin ordonanță din 7 iulie 2025 (fila dosarului 27) a reclamat cauzarea unui prejudiciu material în urma infracțiunii de jaf în sumă de 1.900,00 lei.

În continuare, la faza judecării cauzei, partea vătămată și parte civilă Spînu Elena și-a concretizat cerințele, solicitând repararea prejudiciului material și moral în mod expres. Mai exact, la data de 19 mai 2026, partea vătămată a înaintat o acțiune civilă prin care a reclamat încasarea din contul inculpatului Ursu Gheorghe în beneficiul lui Spînu Elena prejudiciul moral în mărime de 40.000,00 lei, precum și încasarea prejudiciului material în mărime de 1.900,00 lei.

Argumentarea solicitărilor sale le-a raportat la faptul că, inculpatul Ursu Gheorghe a pătruns în locuința părții vătămate pe timp de noapte, amenințând-o cu aplicarea violenței fizice și sustragerea în mod deschis a mijloacelor bănești ce aparțineau părții vătămate, aceasta suferind prejudicii considerabile prin afectarea stării psihice și emoționale, tulburarea

modului său normal de viață. Este relatat că, în urma incidentului, partea vătămată a suferit stare persistentă de teamă, inclusiv frica de a rămâne singură în locuință, tulburări de somn, insomnii, coșmaruri legate de momentul incidentului, stare de anxietate și neliniște în preajma unor zgomote sau persoane necunoscute, afectarea sentimentului de siguranță în propriul domiciliu, necesitând schimbarea rutinei zilnice și implementarea unor măsuri suplimentare de securitate, instalarea camerelor de supraveghere video, suferință emoțională și stres psihologic intens, care au persistat o perioadă îndelungată după producerea faptei, și se resimte până în prezent.

Suplimentar declară că, șocul emoțional suferit de partea vătămată s-a acutizat prin faptul că, în ziua imediat următoare producerii incidentului, la 22 iunie 2025, partea vătămată a depistat un spațiu amenajat clandestin în podul casei sale, sub forma unui culcuș, indicând faptul că inculpatul Ursu Gheorghe s-a adăpostit în acel loc o perioadă nedeterminată de timp, înainte sau chiar după comiterea infracțiunii. Descoperirea în cauză a trezit la victimă o stare intensă de panică, repulsie și nesiguranță acută, întrucât a realizat că inculpatul nu doar a pătruns în domiciliul său în seara infracțiunii, ci cel mai probabil s-a aflat în imediata apropiere fizică timp nedeterminat, având acces nestingherit la spațiul ei personal (fila dosarului 170-178).

Potrivit art.1998 alin. (1) Cod Civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Sub acest aspect, instanța de judecată menționează că reparația prejudiciului în procesul penal poate fi înfăptuită doar atunci când între fapta ilicită și prejudiciu există un raport de cauzalitate, direct sau indirect. Este necesar ca prejudiciul să aibă o întindere determinată. Caracterul cert al prejudiciului înseamnă că acesta este un prejudiciu sigur, s-a produs în realitate, poate fi evaluat.

Pe caz, instanța apreciază ca fiind îndeplinite condiţiile răspunderii civile delictuale, sub aspectul daunelor materiale, și respectiv morale, fapt recunoscut integral însuși de inculpatul Ursu Gheorghe.

Prin urmare, instanța va admite solicitarea părții vătămate/ parte civilă Spînu Elena în latura privind compensarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, în sumă totală de 1.900,00 lei.

În continuare instanța observă că, spre deosebire de despăgubirile materiale, care se stabilesc pe bază de probe directe, pe care trebuie să le probeze partea îndreptățită de a le cere, despăgubirile pentru daunele morale se stabilesc pe baza evaluării instanţei de judecată.

Chiar dacă este adevărat că stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial include o doză de aproximare, instanţa trebuie să aibă în vedere o serie de criterii cum ar fi: consecinţele negative suferite de cel în cauză pe plan fizic şi psihic, importanţa valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori şi intensitatea cu care au fost percepute consecinţele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situaţia familială şi socială.

În evaluarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale (a se vedea Decizia Curții de Apel Chișinău, nr.1a-1940/16 privind învinuirea lui Hussain Naser Hamed în comiterea art.155 CP).

În corespundere cu prevederile art.2036 Cod civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art. 2037 Cod civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Instanța remarcă că repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale făptuitorului.

În cazul particular al părții vătămate/ parte civilă Spînu Elena, părții vătămate, la evaluarea despăgubirilor pentru daune morale trebuie să se ţină seama de suferinţele fizice şi morale, de consecinţele faptei comise de Ursu Gheorghe, aşa cum sunt relevate în textul acțiunii civile și înscrisurile anexă la aceasta.

Concomitent se reține că, prin despăgubiri de ordin moral, cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățirea fără justă cauză.

În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

La caz, instanța de judecată constată că, în urma acțiunilor infracționale ale inculpatului Ursu Gheorghe părții vătămate Spînu Elena i-au fost create suferințe psiho-emoționale precum cele descrise în acțiunea civilă: *anxietate, neliniște în preajma unor zgomote sau persoane necunoscute, afectarea sentimentului de siguranță în propriul domiciliu, apariția necesității instalării camerelor de supraveghere video,* doar că intensitatea acestora, chiar și cu luarea în calcul a vârstei înaintate a părții vătămate (Spînu Elena fiind născută la *****), cât și a faptului că cele întâmplate s-au desfășurat pe timp de noapte, în timp ce partea vătămată se afla de una singură în locuința sa – nu întrunește gradul de severitate pentru estimarea acestora la suma de 40.000,00 lei, în felul reclamat prin acțiune.

Această apreciere instanța și-o motivează și pe depozițiile făcute de partea vătămată/ parte civilă inclusiv la faza audierii sale în ședința de judecată. Respectiv Spînu Elena a relatat *inter alia*: *"[...]. Persoana care i-a luat bunurile, **în afară de faptul că a dat-o la colț**, nu i-a făcut nimic care ar fi pus starea sa de sănătate în pericol. Totodată, persoana **nu i-a aplicat nicio lovitură, ci doar a îmbrîncit-o și i-a cerut bani cu binișorul**, în cazul în care dânsa dispunea de acei 1000 lei. **A perceput situația că, persoana ar fi luat acei bani, după care pleca cu binișorul**."*

Respectiv, la estimarea prejudiciului moral instanța de judecată ia în calcul și menţinerea unui echilibru între compensaţii şi venituri nejustificate, respectându-se concomitent *criteriul echităţii*, care presupune în sine că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie *juste, raţionale şi echitabile*, adică în aşa fel trebuie stabilite, încât să asigure efectiv o compensare suficientă şi nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat, luându-se în seamă gravitatea infracţiunii, caracterul şi gradul suferinţelor psihice, respectiv măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele psiho-emoționale cauzate lui Spînu Elena.

Tot în acest context, instanța reține că Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 6 prevede că **despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporţionată** cu sumele acordate de CtEDO **în cazuri similare**. Reprezintă cazuri similare acelea în care a fost comisă o abatere similară, iar hotărârea este pronunțată împotriva Republicii Moldova sau a unei țări cu o dezvoltare economică comparabilă cu cea a Republicii Moldova. (a se consulta încheierea CSJ nr. 1ra754/2024, § 45).

Reieșind din prevederile art. 2037 Cod civil rezultă implicit **obligația instanței de judecată de a justifica mărimea despăgubirii oferite cu titlu de prejudiciu moral**, iar când oferă despăgubiri care diferă considerabil de sumele acordate în mod obișnuit pentru delicte similare, judecătorul are obligația să-și motiveze mai detaliat decizia prin prisma criteriilor menționate de art. 2037 Cod civil (încheierea CSJ nr. 1ra-569/23, §§ 28-29).

Respectiv, indiferent de faptul că inculpatul Ursu Gheorghe a recunoscut integral acțiunea civilă înaintată de Spînu Elena, implicit și în partea prejudiciului moral, instanța de judecată dispune de puterea discreționară și totodată obligația pozitivă de a analiza întregul context al cauzei, pentru a nu admite adjudecarea unor sume inechitabile.

Ca urmare celor analizate, instanța de judecată conchide că încasarea din contul inculpatului Ursu Gheorghe a prejudiciului moral în mărime de 15.000,00 lei, pentru partea vătămată Spînu Elena, va constitui o sumă justă și echitabilă, proporțională intensității în care au fost percepute evenimentele de către partea vătămată.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de Procedură Penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar şi în ședința de judecată, acuzatorul de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 338, 340, 384-385, 389, 392-395, 397 din Codul de procedură penală, articolul 34, 82 Cod penal, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaște vinovat Ursu Gheorghe *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, și i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Se aplică în privința lui Ursu Gheorghe ***** măsura preventivă – ”arestarea preventivă”, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare, aplicată lui Ursu Gheorghe ***** urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea civilă Spînu Elena.

Se încasează din contul inculpatului Ursu Gheorghe *****, în beneficiul lui Spînu Elena, suma de 1.900,00 (una mie nouă sute, 00) lei - cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Se încasează din contul inculpatului Ursu Gheorghe *****, în beneficiul lui Spînu Elena, prejudiciul moral în sumă de 15.000,00 (cincisprezece mii, 00) lei.

În rest, acțiunea civilă se respinge, ca neîntemeiată.

Mijlocul material de probă – un CD-R cu înregistrări video, de păstrat la materialele prezentei cauze penale pe toată durata păstrării acesteia.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 02 iulie 2026.

Sentința poate fi atacată cu apel, în termen de 15 zile de la data pronunțării, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
Judecător /semnat/ Alina ARAPU-BUȚCO

Copia veridică
Judecător Alina Arapu-Bușco